

má nároku, aby místo zcizovací ceny vzata byla za základ obecná hodnota v době zcizení. Ustanovení § 10 odst. 4 dávk. prav. má tudíž praktický význam jen v těch případech, kde vyměřující úřad na základě svého volného uvážení přikročí k vyšetření hodnoty v době zcizení.

Stížnost poukazujíc na ustanovení § 10 odst. 4 dávk. prav. souhlasně s odvoláním namítá, že za základ pro vyměření dávky bylo vzítí nikoliv nabývací cenu pozemků vypočtenou podle plošné výměry, nýbrž vzhledem k tomu, že byly nabyty s pozemky nyní prodanými jiné pozemky nestejně jakosti, obecnou hodnotu v době nabytí.

Nss dal stížnosti za pravdu.

Předpis § 10 odst. 1 zní: »Zcizí-li se část souboru nemovitostí nabytých v celku, vyšetří se nabývací cena (hodnota), připadající na zcizenou část, podle poměru její plošné výměry k plošné výměře celého souboru nemovitostí«; odst. 4 pak dodává: »při nestejně jakosti částí souboru nemovitostí budiž zjištěna cena jednotlivých podílů místo podle plošné výměry (odst. 1) vyšetřením jejich obecných hodnot«. Tento předpis jest imperativní, a dlužno proto v takovém případě přírůstek hodnoty vyšetřiti nikoliv na podkladě cen a plošných výměr, nýbrž na základě obecných hodnot jednotlivých pozemků.

Když st-l tvrdil v řízení instančním, že ze souboru nemovitostí nabytých v celku jednotlivé zcizené pozemky jsou nestejně jakosti, nabízejí pro to důkazy, byl úřad povinen okolnost tu zjistiti a v kladném případě podle § 10 odst. 4 dávk. prav. dávku vyměřiti na základě obecné hodnoty pozemků v době nabytí a nikoliv na podkladě nabývací ceny vyšetřené podle plošné míry. Toho však žal. úřad neučinil, vycházejí, jak patrně z nař. rozhodnutí, z mylného pojetí cit. předpisu, a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zákona o ss.

Č. 11.399.

Policejní právo trestní: * S hlediska min. nař. č. 81/1910 ř. z. o bezpečnostních ustanoveních policejních pro jízdu jízdních silostrojů jsou pojmy »uzavřená osada« a »osada po městsku zastavěná« totožné.

(Nález ze dne 3. září 1934 č. 16.538.)

Věc: Eduard B. v M. proti zemskému úřadu v Brně o přestupek předpisů o automobilech.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Nálezem okr. úřadu v Hranicích z 26. listopadu 1931 byl st-l uznán vinným přestupkem 3. odst. § 10 min. nař. z 28. dubna 1910 č. 81 ř. z., jehož se dopustil tím, že dne 16. října 1931 o 21. hod. jel obcí O. s osobním automobilem, který byl vpředu osvětlen oslíhujícími reflektory.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání podanému proti uvedenému trestnímu nálezu, vysloviv, že skutková podstata přestupku kladeného st-li za vinu je prokázána z části jeho vlastními doznáními a z části bezprostředním zjištěním úředního orgánu. K námitkám uvedeným ve st-lově odvolání žal. úřad nepřihlédl, poněvadž je zjištěno, že obec O. jest obcí uzavřenou, rozkládající se podél státní silnice a je proto

nutno jeti touto obcí se světly stlumenými tak, jak to požaduje § 10 min. nař. č. 81/1910 ř. z.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Po skutkové stránce je nař. rozhodnutí založeno na zjištění, že obec O. jest obcí uzavřenou, rozkládající se podél státní silnice, že st-1 jel touto obcí dne 16. října 1931 o 21. hod. s osobním automobilem, který měl vpředu osvětlený oslňujícími reflektory. Správnost tohoto skutkového zjištění stížnost nepopírá, namítá však, že ke skutkové podstatě přestupku § 10 min. nař. z 28. dubna 1910 č. 81 ř. z. se vyžaduje po stránce objektivní, aby oslňujících reflektorů bylo použito v osadě po městsku zastavěné, a že proto nař. rozhodnutí, podle něhož v tom směru stačí, že jde o osadu uzavřenou, je v rozporu se zákonem. Nss tohoto stanoviska stížnosti nesdílí.

Jest ovšem pravda, že § 10 min. nař. č. 81/1910 ř. z. nezakazuje užívati oslňujících reflektorů v osadách »uzavřených«, nýbrž že mluví o osadách »po městsku zastavěných«, kdežto o osadách »uzavřených« je řeč na jiných místech tohoto nařízení (§§ 46, 47 a 48). Než pojmy »uzavřená osada« a »osada po městsku zastavěná« jsou po názoru nss-u s hlediska předpisů min. nař. č. 81/1910 pojmy totožné. V obecné mluvě rozumí se uzavřenou osadou ona část obecního teritoria, která je zastavěna větším počtem obytných budov podle obvyklého způsobu stavebního k sobě přiléhajících a ve které jest usídlen větší počet obyvatelstva. Touto koncentrací obydlí a lidí v bezprostřední blízkosti podobá se takové osídlení městu a je proto uzavřenou osadou. Také ustanovení §§ 46, 47 a 48 cit. min. nař. vycházejí zřejmě z toho, že »uzavřená osada« je skupina více budov, tvořících společné osídlení, takže v tomto obvodu obce panuje čilejší frekvence osob i povozů a je proto nutno, aby se v tomto obvodu dala jízda se zvýšenou opatrností, a nařizují proto, že rychlost v uzavřených osadách (v úředním českém překladě je nepřesně použito výrazu »v uzavřených místech«) nesmí býti nikdy větší než 15 km za hodinu (rychlost lehkého rychlého povozu), že při jízdách v uzavřených osadách musí výfuk býti veden do šira tlumičem zvuku a že mimo uzavřené osady může býti používáno kromě předepsaných signálních trubek (houkaček) také jiných signálních přístrojů (fanárových polnic, signálních píšťal, sirén a pod.). Také osadou »po městsku zastavěnou« po rozumu § 10 min. nař. č. 81/1910 ř. z. sluší po názoru nss-u rozuměti územní obvod, který je zastavěn větším počtem obytných budov a přiléhajících k sobě podle obvyklého způsobu stavebního a ve kterém jest usídlen větší počet obyvatelstva, takže tím se tento obvod podobá městu, neboť i zákaz užívati oslňujících reflektorů v osadách »po městsku zastavěných« obsažený v uvedeném předpisu je založen na předpokladu, že v takto zastavěném obvodu je nutno počítati se zvýšeným ruchem a že nelze proto v tomto obvodě užívati oslňujících reflektorů, kdyžtž je známo, že člověk i zvíře, již byli takovým reflektorem oslněni, ztrácejí orientaci a mohou proto snadno přijíti k úrazu. Poněvadž pak při jízdě v »uzavřených osadách« je nutno řídit se bezpečnostními předpisy obsaženými v § 46 cit. min. nař., nelze nahlédnouti, proč by při jízdě v těchto osadách, pro kterou je dovolena maximální rychlost 15 km za hodinu, mělo býti dovoleno užívati oslňujících reflektorů, kdyžtž při této rychlosti použití reflektorů vůbec smyslu nemá.

Z těchto úvah dospěl nss k závěru, že s hlediska min. nař. č. 81/1910 ř. z. pojmy »uzavřená osada« a »osada po městsku zastavěná« mají v podstatě týž význam a nelze proto shledati nezákonnost v tom, že žal. úřad oba tyto pojmy ztotožnil, vysloviv, že skutková podstata přestupku § 10 cit. min. nař. je dána po objektivní stránce tím, že st-l používal oslňujících reflektorů v osadě uzavřené. Je proto výše zmíněná námitka stížnosti neodůvodněna.

Tím, co bylo řečeno, je vyvrácena i námitka, že nař. rozhodnutím zůstalo nepopřeno tvrzení obsažené v odvolání podaném proti trestnímu nálezu I. stolice, že obec O., kterou st-l s oslňujícími reflektory jel, není obcí po městsku zastavěnou, neboť postavil-li se žal. úřad v nař. rozhodnutí na stanovisko, že obec ta jest »osadou uzavřenou«, a je-li tento pojem — jak bylo vyloženo — s hlediska min. nař. č. 81/1910 ř. z. totožný s pojmem »osady po městsku zastavěné«, vyslovil tím úřad zároveň, že jmenovanou obec pokládá za osadu »po městsku zastavěnou«, jak se praví v posledním odstavci § 10 cit. min. nař. — — — —

Č. 11.400.

Poistení úrazové (Slovensko): Má-li hospodárska čelad' v prípade úrazu obdržať podporu, je treba zápisu do rejstriku a včasného zaplattenia príspevku.

(Nález zo dňa 5. septembra 1934 č. 16.509.)

V e c: Bernát R. v M. proti zemskému úradu v Bratislave o úrazovú podporu.

V ý r o k: S ť a ž n o s ť s a z a m i e t a p r e b e z d ô v o d n o s ť.

D ô v o d y: S ť - ľ, z a m e s t n a n ý č o š a f á r u s t a t k á r a A d o l f a R. v S., utrpel dňa 29. decembra 1928 úraz tým, že ho bodla krava do praveho oka.

Rozhodnutím zo dňa 17. februára 1930 ústredná správa Slovenskej pokladnice pre zemedelských robotníkov v Bratislave neuznala nárok s ť - ľ o v na úrazovú podporu z týchto dôvodov: Podľa § 6 nar. býv. uh. min. orby č. 1500 z r. 1912 má nárok na úrazovú podporu tá čelad', ktorá bola pri pravidelnom popise zapísaná a za ktorú zamestnávateľ zaplatil poistný príspevok do 1. apríla bežného roku, alebo najneskoršie síce, ale aspoň 30 dní pred úrazom. V danom prípade nebol dokaličený na rok 1928 popísaný dľa predpisu § 6 cit. nar., a príspevok nebol v predpisanej lehote zaplattený. Preto sa nárok s ť - ľ o v z a m i e t a.

Napadnutým rozhodnutím žal. úrad zamietol odvolanie s ť - ľ o v o ako i odvolanie jeho zamestnávateľa Adolfa R. do rozhodnutia ústrednej správy zmienenej pokladnice z týchto dôvodov: Dľa § 6 nar. býv. uh. min. orby č. 1500 prez. z roku 1912 obdrží úrazovú podporu tá čelad', ktorá je dľa predpisu zapísaná v popisnom lajstre, a za ktorú zamestnávateľ zaplatil poistný príspevok do 1. apríla bežného roku alebo neskoršie síce, ale aspoň 30 dní pred úrazom. V danom prípade nedá sa zistiť, kedy popis bol prevádzaný, ale súdiac dľa doby vyvesenia, prevedený bol súpis na rok 1928 až v roku 1929. Dľa predpisov má sa previesť popis v XI. mesiaci roku predchádzajúceho (§ 8 nar. č. 14.100/